

Obligațiile privind ambalajele se aplică tuturor celor introduse pe piață, indiferent de materialul din care au fost realizate și de modul lor de utilizare în activitățile economice, comerciale, în gospodăriile populației sau în orice alte activități, precum și toate deșeurile de ambalaje, indiferent de modul de generare.

Operatori economici înseamnă:

- furnizorii de materiale de ambalare
- producătorii de ambalaje și produse ambalate
- importatorii
- comercianții
- distribuitorii
- autoritățile publice
- organizațiile neguvernamentale.

Obiectivele naționale privind ambalajele și deșeurile de ambalaje	
– minimum 50% din greutatea deșeurilor de ambalaje	– valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu recuperare de energie, până la data de 31 decembrie 2011
– minimum 60% din greutatea deșeurilor de ambalaje	– valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu recuperare de energie până la data de 31 decembrie 2013
– minimum 25% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaj, cu minimum 15% pentru sticlă, hârtie/carton și pentru metal,	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2006

din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	
– minimum 60% pentru hârtie/carton și minimum 50% pentru metal, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2008
– minimum 25% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaj, cu minimum 15% pentru sticlă, hârtie/carton și pentru metal, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2011
– minimum 15% pentru plastic și pentru lemn, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2013
– minimum 55% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaje, cu minimum 60% pentru sticlă și minimum 22,5% pentru plastic, considerându-se numai materialul reciclat ca material plastic, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2013

– minimum 60% din întreaga cantitate de deșeuri de ambalaje din lemn	– valorificare, inclusiv prin utilizare sau încredințare spre utilizare drept combustibil alternativ celui fosil ori lemnului pentru foc;
– minimum 15% din întreaga cantitate de deșeuri de ambalaje din lemn	– valorificare prin reciclare

Prin urmare, atâta timp cât nu există o defalcare a acestor obiective în funcție de operatorii economici (criterii precum cifră de afaceri, procent relativ de piață etc.) aceștia pot fi **considerați responsabili de atingerea aceluiași ținte.**

Este vorba de operatorii economici care introduc pe piață produse ambalate; cei care supraambalează produse ambalate individual în vederea revânzării/redistribuirii și cei care introduc pe piață ambalaje de desfacere.

Responsabilitățile operatorilor economici se pot realiza:

- a) **individual**, pentru deșeurile de ambalaje rezultate de la propriile produse pe care le introduc pe piața națională;
- b) **prin intermediul unui operator economic autorizat de către o comisie** constituită la nivelul autorității publice centrale pentru protecția mediului.

În cazul lit. a), operatorii trebuie să aloce resurse interne pentru a întocmi evidențe proprii privind modul de gestionare a ambalajelor/deșeurilor din ambalaje. Sistemul poate diferi în funcție de ambalaj, însă trebuie dovedit că evidențele au fost întocmite utilizând cifre reale.

Spre exemplu, în cazul unui producător de apă, acesta trebuie să cunoască greutatea fiecărui tip de recipient și aibă evidența produselor introduse pe piață. Cu aceste două

cifre se calculează punctul de referință care stă la baza atingerii țintei naționale (ex. reciclarea de 15% pentru plastic).

Ulterior, trebuie să dovedească prin proces de predare-primire, în baza unui contract cu un operator autorizat pentru valorificare, faptul că respectiva cantitate a intrat în următorul flux de gestionare a deșeurilor, care împiedică simpla eliminare nejustificată.

În cazul lit. b), primul pas este consultarea Registrului operatorilor economici autorizați care valorifică deșeuri de ambalaje sau le incinerează în instalații de incinerare a deșeurilor cu recuperare de energie, înscriși la Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului, care se află **actualizat la nivelul lunii septembrie 2015** pe site-ul Ministerului Economiei¹⁶.

Legea obligă toate persoanele fizice și persoanele juridice care generează deșeuri de ambalaje din alte activități decât cele comerciale, industriale sau de producție să depună deșeurile de ambalaje ale produselor cumpărate în spații autorizate sau să le încredințeze sistemului de colectare stabilit de către autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale.

SFATUL NOSTRU

În cazul încredințării sistemului de colectare este greu de dovedit îndeplinirea acestei obligații. Prin urmare, **pentru o debarasare legală, cel mai sigur ar fi ca deșeurile din ambalaje** (ex. ambalaje sisteme electronice utilizate de companie) **să fie predate operatorilor economici care comercializează către consumatorii/utilizatorii finali produsele cu ambalaje.**

¹⁶ http://reciclare.minind.ro/LISTA_HG-247.pdf